

5. Landbrugsstrukturproblemet i Grækenland er endnu værre end i noget af de nuværende EF-lande. En overvejende del af den græske befolkning er beskæftiget i eller har tilknytning til husmandsbrug af en størrelse, som er alt for lille til moderne landbrugsdrift. EFs forskellige regler om at støtte betrængte landbrug (bjergbønder osv.), der ikke har en tidssvarende struktur, vil komme til at sluge enormt med skatteydermidler fra de øvrige EF-lande, herunder Danmark.

6. Optages Grækenland i EF, må man se i øjnene, at der den næste generation frem bliver uro med henblik på stadige yderligere udvidelser. Spanien og Portugal har jo allerede indsendt ansøgninger. Tyrkiet, Malta, Jugoslavien, Ægypten osv. står med sådanne problemer, at der utvivlsomt vil komme en stærk tendens i disse lande til at foregøgle, at man kan få klaret sine vanskeligheder ved at blive logebroder i EF. Disse lande vil så nok følge et græsk optagelseseksempel op og prøve på også at blive EF-medlemmer. Ved en sådan udvikling vil EF være lammet årtier ud i fremtiden, fordi man bestandig ved løsningen af enkeltopgaver må henvise til, at man ikke kan overskue, hvad der vil være holdningen hos det EF, hvis medlemskreds aldrig vil komme til at ligge fast. Tendensen vil imidlertid være, at tyngdepunktet i EF bliver mere og mere forskudt til Middelhavsområdet. (Om man kan fastholde traktatens nuværende forudsætning i artikel 237 om, at det kun skal være europæiske lande, der kan være medlemmer, kan vel være tvivlsomt, og Tyrkiet er jo allerede i relation til Europarådet anerkendt som værende et europæisk land). Det er bestemt ikke i Danmarks interesse, at det EF, som kommer til at spille større og større rolle for danskernes hverdag, skal domineres af Middelhavslandenes problemstillinger og Middelhavslandenes holdninger.

7. Siden 1974 har en af de store betår for Danmark i EF været, at flere og flere har presset mere og mere på at bruge EF-midler til regionalpolitik, dvs. på, at EFs erhvervsliv skal koncentreres omkring de steder, hvor der ikke er naturlige rentabilitetsforudsætninger for at drive virksomheden. Dette er i massiv modstrid med hele den oprindelige grundtanke med EF, som gik ud på det åbenbart rigtige, at alle bliver rigere og lykkeligere, hvis enhver vare bliver fremstillet

på det sted, hvor der er de bedste naturlige forudsætninger derfor. Det er imidlertid en kendsgerning – f. eks. kraftigt markeret ved EF-Parlamentets budgetdebat i sidste kvartal af 1979 – at der allerede inden for det nuværende nilands-EF er stærke kræfter, som vil have flere skatteyderkroner over til regionalfondspolitikken. Optages Grækenland (m. fl.) i EF, er der ikke nogen tvivl om, at disse for Danmark, EF i øvrigt og verdensøkonomien skadelige tendenser vil blive yderligere styrket. Grækenlands utal af øer og golve områder er som skabt til at være arnested for en sådan ulykkelig udvikling.

8. Generationers græske grundindstilling med hensyn til det græske hjemmemarked er protektionistisk. Det vil kræve mange gode kræfter blot at forsøge på at overvinde det traditionelt stærke kræfter, der vil beskytte det græske indenlandsmarked som et lukket marked. Opfindsomheden vil utvivlsomt være stor, når de andre EF-landes varer og de associerede landes (herunder Tyrkiets) og LOMÉ-landenes og EFTA-landenes produkter skal søge at trænge ind på det græske marked. Også de senere års internationale erfaringer har jo bekræftet, at når et land i hele sin holdning er indstillet på at ville holde andre landes produkter ude, hjælper nok så mange smukke traktaterklæringer – som f. eks. Romtraktatens – meget lidt, men der udvikler sig langstrakte, pinefulde chikanesager fra lande med protektionistisk grundindstilling. Dertil kommer yderligere sløvhed i den fortsatte handelshindringsfrigørelsesproces inden for et EF med protektionist-Grækenland som medlem.

9. Den græske regerings totale fastholdelse af at ville holde det græske folk ude fra ved folkeafstemning at tage stilling til det for Grækenland så vitale spørgsmål om optagelse i EF rummer bestemt ikke løfterige perspektiver med henblik på et gensidigt godt og tillidsfuldt samarbejde.

10. Beslutningsprocessen inden for EF har været særdeles træg og langsommelig, efter at man udvidede fra seks til ni lande og fik yderligere to sprog med i EF-arbejdet. Hvis Grækenland optages med det særskilte græske sprog (og det særlige græske alfabet), vil disse vanskeligheder yderligere blive forøget. Dokumentoversættelser, mødelangstrakthed og mødeantal vil yderligere hindre, at EF kan udvikle sin velsignelsesrige virksomhed.